

Ik had nog nooit in de zorg gewerkt, maar dat is geen reden om niet te solliciteren, je weet nooit.

Yolanda van Oosterwijk: “5 Jaar geleden was ik getrouwd en woonde in België. Wij woonden daar voor het werk van mijn man, een meubelwinkel waar ik ook in meewerkte. In 2012 eindigde ons huwelijk. Mijn man was bedrijfsleider van die winkel, we woonden ernaast. Het was dus vanzelfsprekend dat ik zou vertrekken, ook al was de scheiding niet mijn keuze. Maar waar ga je dan naar toe? Ik ben Nederlandse, opgegroeid boven de rivieren maar had de laatste 30 jaar in Brabant en België gewoond. Na lang wikken en wegen viel de keuze op Amersfoort omdat ik hier familie heb wonen.

Ik had het geluk snel een flatje te vinden. Dus verhuizen... en daar zit je dan. Onbekende stad, buiten mijn familie kende ik er niemand. Uitkering aangevraagd want werk had ik natuurlijk niet. Mijn eerste jaar in Amersfoort was best pittig.

Maar je moet natuurlijk wel dóór! Ik was inmiddels 53 maar zag wel dat er iets moest gebeuren. Ik moest uit die put, lekker gaan werken en mijn eigen geld verdienen!

Gelukkig had ik een coach bij het UWV die in mij geloofde en die zag dat ik ook echt wilde. Tijdens mij uitkeringsperiode heb ik eerst een cursus Word, Excel en Powerpoint kunnen doen. Want dat ik wilde werken was wel duidelijk, maar WAT? Vele sollicitatiebrieven zijn de deur uit gegaan, allemaal met negatieve antwoorden.

Omscholen

Toen begon het te broeden. Als niemand mij in loondienst wil nemen, kan ik dan niet voor mezelf beginnen? Maar wat dan? Geen idee. Er spookte van alles door mijn hoofd. Tot er ineens een vacature binnen kwam van de King Arthur Groep. Zij zochten mensen die als ZZP er voor hun wilde werken in Ridderspoor, een kleinschalige woonvorm voor mensen met dementie. Ik had nog nooit in de zorg gewerkt, maar dat is geen reden om niet te solliciteren, je weet nooit. Ik mocht op gesprek komen. Dit was al een hele stap, mijn eerste sollicitatiegesprek na die hele rits brieven. Spannend! En ja hoor, KAG liet meteen weten dat ze wel met me verder wilde... Wat er dan door je heen gaat is met geen pen te beschrijven. Ik kon het bijna niet geloven: Ik HAD WERK!

Toen is eigenlijk alles in een stroomversnelling geraakt. Ridderspoor was nog niet helemaal klaar maar er waren wel open dagen voor belangstellenden. Omdat ik toch tijd in overvloed had kon ik daar als vrijwilliger helpen met koffie schenken en mensen rondleiden in het huis. Daarna kwamen er info middagen voor mensen die er wilden komen werken, we konden allemaal onze eigen ideeën inbrengen en er werd ook echt wat mee gedaan! Toen de eerste bewoners kwamen ben ik in het huis gaan werken en ben de opleiding Helpende gaan doen, ik werd dus stagiaire. En wat heb ik veel geleerd, maar wat vond ik het leuk! Ik hoorde er weer bij en kon prachtig werk doen waarvan ik nooit gedacht heb dat ik dit zo leuk zou vinden.

Ondernemer in de zorg

Toen ik mijn diploma op zak had ben ik op 1 Januari 2014 zzp-er geworden. Ik heb daar geen minuut over getwijfeld. Ten eerste had ik natuurlijk niets te verliezen, ik had intussen een bijstandsuitkering. Ik ben er op alle vlakken alleen maar op vooruit gegaan. Eigen baas, lekker mijn eigen geld verdienen en zelf kunnen beslissen welk werk je wel of niet wilt doen. Natuurlijk moet je ook aan verplichtingen voldoen. Zo moet je zelf zorgen dat je genoeg werk hebt, maar als je dit werk goed doet en het leuk vindt is er naar mijn idee werk genoeg. En je moet zorgen dat alles in orde is: verzekering, klachtencommissie, belasting opzij zetten enz. Maar dat is allemaal niet zo heel moeilijk, ik heb het ook allemaal voor elkaar gekregen. Je moet er even voor gaan zitten.

En nu?

Ik werk nu voor KAG op meerdere locaties en werk ook voor andere opdrachtgevers. Met heel veel plezier! Ik heb nog geen dag gehad dat ik geen zin had om te gaan werken... en nu word ik gevraagd om mijn verhaal te doen. Hoe mooi is dat.

Als ik zelf terugkijk naar de afgelopen jaren kan ik alleen maar erg trots zijn op mezelf. Door de juiste mensen op het goede moment ontmoeten en met mijn eigen inzet en geloof in de toekomst is het gelukt! Dus zeg nooit: Dat kan ik niet en ik ben toch te oud: ALLES IS MOGELIJK! Blijf geloven in jezelf en geef nooit op!